

arra hívta fel a gyülekezet figyelmét, hogy a nemzeti összetartozás, mely oly fontos mindannyiunk számára, csak a Jóisten hatalmából és kegyelmének köszönhetően jöhet létre. Köszönete jeléül *Kertész Attila* Liszt-díjas karnagynak átnyújtott egy szőttest, amelyen ez áll: „Isten áldd meg a magyart!”

A Mecsek Kórus repertoárja nemzetünk sorsfordulóit bemutató Kodály művekre és egyházi darabokra épült, ugyanakkor helyet kaptak benne népdalfeldolgozások, valamint vegyes kari, női kari kórus szerzemények egyaránt. A koncertkörút ívét, élménygazdagságát, a precíz és szeretetteljes szervezés biztosította számunkra.

Külön köszönet illeti Molnár Eleonórárt, a Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület elnökét a meghívásért, a kórus támogatásáért és az összetartozás napja céljából megszervezett program emlékezetes és rendkívül színvonalas lebonyolításáért.

A Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület célja a közösségépítés, az ismeretek minél szélesebb körű terjesztése az összmagyarság s a kárpátaljai magyarság körében a nemzeti identitás megőrzése érdekében. Bízunk benne, hogy ezen cél elérésében kórusunk méltó támogatója volt a szervezetnek. Kárpátalját jó szívvel ajánljuk úticélként bármely zenei együttes számára.

Gungl Rita

60 éves Orosházán az ének-zene tagozat

Orosházán 1954 szeptemberétől működik a 3. sz. Általános Iskolában, mai nevén *Vörösmarty Iskolában* – ének-zene tagozatos képzés. Ez volt az országban a második, vagy harmadik ilyen iskola. Az első Kecskeméten nyílt, melynek emlékkönyvébe ezt írta Kodály Zoltán: „Régi gondolatom, hogy ha új rendet akarunk ebben az országban, akkor újjá kell születnünk a zenében is.”

Zenei értelemben újjászületést jelentett 1954 és 1955, amikor a tagozat, illetve a zeneiskola működése elkezdőthetett a városban. Ma, amikor az évfordulók ünneplésére készülünk látjuk, érzékeljük működésük pozitív hatását. Osztálytalálkozóikon az egykori tanítványok halálával és köszönettel emlékeznek itt szerzett hasznos, szép élményeikre.

Orosházán kellő figyelmet fordítottak a tagozat zavartalan beindítására, a személyi feltételek biztosítására. Kitűnő felkészültségű, elhivatott pedagógusok, *Pukánszky Jolán* és *Juhos Lenke* voltak az első énektanárok, az osztály tanítói feladatot pedig a legelismertebb tanítókra bízta. A kezdeti időszakban hangszertanítás is folyt zongora, hegedű és cselló tanszakon. Később a „zeneisek” többsége a helyi zeneiskolában kapott hangszeres képzést. A tagozatot elindító pedagógusok kiemelkedő

munkájukkal megalapozták annak jó hírét, tekintélyét. A tanulók neveltsége, szép éneklésük, az átlagnál jobb tanulmányi és sporteredményeik hamarosan népszerűvé tették a városban az iskolát.

1960-tól *Dinnyés István*, 1961-től *Dinnyés Istvánné* lett a tagozat énektanára. Ők több mint 40 évig, nyugdíjazásukig tanítottak itt. Hosszabb ideig tanított *Németh Katalin*, *Szalay Józsefné*, *Mosolygó Miklósné*. A tagozat mai tanárai: *Makó Ildikó*, *Dávidné Barta Szilvia* és *Tóth Margit*.

Az eltelt 60 év alatt 1500 gyermek részesült itt magas szintű zenei nevelésben, s lettek általa műveltebb, lelkiekben gazdagabb, a szépre, jóra érzékenyebb, fogékonyabb felnőttek. Kodályi gondolat: „... aki zenével indul az életbe, bearanyozza minden későbbi tevékenységét, az életnek olyan kincsét kapja ezzel, amely átsegíti sok bajon”.

Az 1990-es évek végéig az itt végzetek közül több mint százan választották a zenei pályát élethivatásul, énektanárok, zenetanárok, hangszeres művészek, operaénekesek, szimfonikus zenekari muzsikuskok, könnyű zenészek lettek, vagy a zenei közelet egyéb területén dolgoznak.

Az iskola énekkara évenkénti rendszeres hangversenyei során számos neves művész szerepelt közreműködőként, így: *Jandó Jenő*, *Kótvé László*, *Elek Tihamér*, *Sin Katalin*, *Geiger György*, *Maros Éva*, *Szecsódy Ferenc*, és még többen mások. Többször tartottak szerzői estet, pl. *Szokolay Sándor*, *Karai József*, *Balázs Árpád* műveiből.

A kórus műsorán nagyobb lélegzetű művek is szerepeltek, így: *Süssmayr: A nagypapa névnapja c. kantátája*, melyet Sopronban énekeltek 1977 áprilisában. *Pergolesi: Stabat mater-t* a Zeneakadémián adták elő. *Kodály: Psalmus Hungaricus c. művének* előadásában *Békéscsabán* működtek közre. *Szokolay: Jobbítsd a nemzetet c. kantátáját* 2000. augusztus 20-án mutatták be a Szerző vezényletével.

Az énekkar vezetője, karnagya 1960 – 2002-ig *Dinnyés István* volt.

Itthoni szerepléseik mellett Európa 11 országában jártak.

Külföldi szereplések közül kiemelkedőek: Llangollen – kórusverseny; Várna – kórusverseny; Csíkszereda – Régi zene fesztivál; Belgrád – Radoszt Europa- Európa Öröme fesztivál; Hollandia – fesztivál; Finnország, hangverseny 3 alkalommal.

A kórus vezetője az Utrechti konzervatóriumban több mint száz holland énektanár előtt tartott előadást a magyarországi zenei nevelésről, közben Kodály pedagógiai célzatú műveiből – Ötfokú Zene, Bicínia, 15 Kétszólamú, Tricínia, – énekelt bemutatót a kórus. A gyerekek számos belföldi és külföldi utazásának költségét minden esetben nagyfokú társadalmi összefogással, segítséggel sikerült elő teremteni.

Amikor eredményeinket vesszük számba, megállapíthatjuk, hogy a zenei tagozat nemcsak érdekes színfoltja a város közművelődésének, de sok estben meghatározója. Egy-egy társadalmi esemény, ünnepség, rendezvény szinte elképzelhetetlen a kórus fellépése nélkül.

Szőnyi Erzsébet a Zeneakadémia tanszakvezető professzornője meglátogatta iskolánkat. Magával hozta a karvezetős hallgatókat is. Elismerően nyilatkozott tapasztalatairól. Tanácsait, észrevételeit, buzdító, lelkesítő gondolatait megőriztük, s munkánkban vezérfonalként alkalmaztuk.

Mindig az általános lehetőségek között dolgoztunk, bár adódtak néha rosszabb körülmények is. Soha semmiféle többletet nem kaptunk sehonnan. Amit elértünk, azt a magunk erejéből, munkánkkal értük el. Az iskola igazgatója *Dancz Gyula* kiállt a tagozat érdekeiért, elismerte, értékelte, mindenben támogatta azt. Iskolánknak eredményes, munkával teli időszaka volt mindaz, amiről e feljegyzés emlékezik. Ezt szorgal-

mas tanulás, sok szereplés, utazás, tartalmas diákélet jellemezte. E sorok írója 2002-ben vált meg az iskolától.

A 60 év elteltével a tagozat ma is eredményesen működik. Vonzereje a sok egyéb lehetőség ellenére szinte változatlan. Igazolva ezzel is a kolályi koncepció életképességét és a zene csodálatos nevelőerejét!

Dinyés István

Emlékezés Andor Ilonára

Folyóvíz az élet...

Csodálatos cseremisz pentaton dallam, tömör, veretes szöveg – egyszerűségében mély és tiszta – a Bicinia Hungarica sorozat IV. kötetének ez a darabja. Nem véletlen, hogy a 110 éve született Liszt díjas, Érdemes és Kiváló művész, az Edison és Cohen díjas karnagy, a postumus Magyar Örökségdíjas pedagógus,

Pécsvárad Díszpolgára **Andor Ilona** legkedvesebb biciniuma volt.

Az 1949-ben általa alapított Kodály Leánykar – akik elsőként kaptak engedélyt Kodálytól a névviselésre – 1995-ben újra alakulva immár *Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusa* névvel működik és nem szűnő tisztelettel és lelkesedéssel őrzi példaképe emlékét. Ez év tavaszán az „In memoriam Andor Ilona 110” jubileumi programsorozat minden alkalmával felcsendült a címben szereplő bicinium.

Először április 5.-én Kecskeméten a róla elnevezett utcában a Magyar Kodály Társasággal, a Kodály Intézettel és az Önkormányzattal karöltve koszorúztak.

